

प्रकीर्तितः || westlich von M. 2, 21. H. 931. — d) zurückgewandt so v. a. nach innen gerichtet, innerlich: ज्ञान BHĀG. P. 2, 6, 39. प्रत्यक्प्रशात्त-धी 3, 24, 44. प्रत्यक्षमादिपुरुषम् 6, 9, 19. चैतन्य VEDĀNTAS. (Allah.) No. 91. ज्योतिस् PRAB. 1, 12. subst. so v. a. प्रत्यगात्मन् 100, 14. MADHUS. in Ind. St. 1, 19, 16. — e) gewachsen, gleichkommend, par: प्रतीची सोममसि प्रतीच्युत सूर्यम् AV. 7, 38, 3. या विष्पत्नीन्द्रमसि प्रतीची 46, 3. — f) vergangen (von der Zeit) MED. — 2) प्रत्यक् adv. P. 5, 3, 30. Sch. AK. 3, 5, 23. MED. a) rückwärts, rückläufig, in entgegengesetzter Richtung; hinter: प्रत्यगैनं शपथा यत् RV. 10, 87, 15. प्रत्यगैनमभिचारं स्तृणुते so v. a. fällt auf den Urheber zurück TBa. 1, 7, 3, 5. AV. 4, 18, 2. 19, 5, 6. प्रत्यक्प्रतिप्रक्षिप्तः 10, 1, 5. प्रत्यक्सेवस्व भेषजम् dagegen 5, 30, 5. ÇAT. Ba. 5, 2, 4, 20. 7, 5, 3, 7. प्रत्यगतात् KĀTJ. Ça. 9, 2, 23. प्रत्यग्रन्थीनवगूक्ति nach hinten (unten) KĀTJ. Ça. 1, 3, 17. ऊर्ध्वम् — प्रत्यक् KATHOP. 5, 3. — b) im Westen, nach Westen, westlich von (ablat.): प्रत्यगार्कपत्यात् ÂCV. Ça. 1, 11. LĀTJ. 1, 11, 18. प्रत्यगतीत्यं गूक्ति KĀTJ. Ça. 5, 8, 40. MBH. 5, 2998. 16, 3. BHĀG. P. 3, 1, 21. — c) im Innern BHĀG. P. 4, 22, 37. — d) in früheren Zeiten AK. 3, 5, 23. MED.

प्रत्यक्षित (von अश्चुत् mit प्रति) partic. geehrt BHĀG. P. 5, 15, 9.

प्रत्यञ्जन (von अश्चुत् mit प्रति) n. das Besalben SUÇR. 2, 353, 20.

प्रत्यदन (1. प्र + दन्) n. Essen, Futter ÇABDĀRTHAK. bei WILS.

प्रत्यनत्तर (1. प्र + अन्) adj. in unmittelbarer Nähe von Jmd oder Etwas stehend: बभूव ऋ: R. 2, 46, 12 (44, 12 GORR.). 111, 12. प्रसीदेष्कामि ते ऽरण्ये भवितुं ऋ: R. GORR. 2, 51, 14. मुहूर्तं भव तौमित्रे वैदेक्षाः ऋ: 3, 26, 4. 5. In der folgenden Stelle ist wohl mit dem Schol. der Bomb. Ausg. प्रति von अन्तर zu trennen und mit dem vorangehenden acc. zu construieren: अथ याः काशलेन्द्रस्य शयनं प्रत्यनत्तराः die dem Lager des Fürsten zunächst waren R. SCHL. 2, 65, 12. zunächststehend in übertr. Bed. MBu. 12, 3003. 3009. 12, 10600. स (लात्रियः) कस्य (ब्राह्मणस्य) ऋ: M. 10, 81. निवेपोपनिधी नित्यं न देयौ प्रत्यनत्तरे so v. a. einem präsumtiven Erben 8, 185. fg. प्रत्यनत्तरम् unmittelbar nach (ablat.) MBH. 12, 5058. 5078.

प्रत्यनीक (1. प्र + अन्) 1) adj. feindlich, m. Feind H. 728. HALĀJ. 2, 301. विबुधं BHĀG. P. 5, 24, 30. 7, 1, 11. 9, 1, 28. 18, 26. sich feindlich entgegensetzend: रथस्य तस्य कः संख्ये प्रत्यनीको भवेद्भयः MBu. 7, 417. entgegengesetzt SUÇR. 1, 35, 17. 242, 7. यथादोषं 358, 6. 2, 202, 14. प्रत्येतातुरारण्ये प्रत्यनीकेन हेतुना 232, 19. 425, 3. Davon nom. abstr. ँ n. 1, 78, 17. 154, 18. — 2) n. a) ein feindlich gegenüberstehendes Heer: यस्य प्रूरा महेष्वासाः प्रत्यनीकगता रथे MBu. 7, 1986. ँतस् HARIV. 13251. — b) Feindschaft, ein feindliches Verhältniss, eine feindliche Stellung: ँके मही-निताम् MBu. 6, 571. न चातिष्ठत बीभत्सुः प्रत्यनीके कथं च न konnte auf keine Weise ihm widerstehen 8, 1636. न शक्ताः प्रत्यनीकेषु स्यातुं मम मुरामुराः weder die Götter, noch die Ungötter vermögen sich mit mir zu messen R. 5, 22, 20. MBu. 8, 1631. ऋते ऽपि त्वो न भविष्यति सर्वे ये ऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः so v. a. die sich feindlich gegenüberstehen BHĀG. 11, 32. प्रत्यनीके व्यवस्थाप्य भीमसेनम् so v. a. dem Feinde gegenüberstellend MBu. 8, 3301. — c) Schmähung der Angehörigen eines Gegners, an welchem man sich nicht auf andere Weise zu rächen vermag: बलिनः प्रतिपन्नस्य प्रतीकारे मुडुष्करे । यस्तदीयतिरस्कारः प्रत्य-

नीके तडुच्यते || PRATĀPAR. 101, b, 5. प्रतिपन्नमशक्तेन प्रतिकर्तुं तिर-स्क्रिया । या तदीयस्य तत्स्तुत्यै प्रत्यनीके तडुच्यते || KĀVJAPR. 176, 14. 15. KUVĀLAJ. 118, a (142, a).

प्रत्यनुमान (1. प्र + अनु) n. Gegenschluss, eine entgegengesetzte Folgerung Schol. zu Kap. 1, 35.

प्रत्यत्त (1. प्र + अत्त) m. 1) Grenze: गुप्तमूल° adj. die Hauptstadt und die Grenzen RAGH. 4, 26. °पर्वत ein angrenzender (kleinerer) Berg AK. 2, 3, 7. HALĀJ. 2, 12. कर्पटमिव प्रत्यत्तवासम्(?) LALIT. ed. Calc. 22, 11. — 2) Grenzland so v. a. von barbarischen Volksstämmen eingenommenes Land AK. 2, 1, 7. H. 932. pl. barbarische Völkerstämme VARĀH. BṚH. S. 4, 21. 5, 31. 9, 17. 10, 6. 16, 38.

प्रत्यत्तात् (ablat. von प्रत्यत्त) adv. je bis zum Ende LĀTJ. 1, 5, 19. 7, 3, 21. 10, 11, 5.

प्रत्यपकार (von 1. कर् with प्रत्यप) m. Gegenbeleidigung, Vergeltung von Bösem mit Bösem: शाम्येत्प्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः KUMĀRAS. 2, 40. KULL. zu M. 5, 107.

प्रत्यब्दम् (1. प्र + अब्द्) adv. jedes Jahr KATHĀS. 11, 72.

प्रत्यभिघारण (vom caus. von घृ with प्रत्यभि) n. das Wiederbegessen KĀTJ. Ça. 1, 9, 11. 5, 6, 22. ÇĀÑKH. GRHJ. 1, 13.

प्रत्यभिचरण (von चर् with प्रत्यभि) adj. gegenzaubernd AV. 2, 11, 2.

प्रत्यभिज्ञा (1. ज्ञा mit प्रत्यभि) f. 1) Wiedererkennung KAP. 1, 35. BHĀSHĀP. 159. Schol. zu ĠAIM. 1, 19. zu ÇĀÑP. 53. 83. वदन्° RĀĠA-TAR. 6, 55. वृत्प्रत्यभिज्ञ 3, 457. उत्पन्नप्रत्यभिज्ञ DAÇAK. 51, 2. — 2) Titel eines Werkes HALL 197.

प्रत्यभिज्ञान n. 1) (wie eben) das Wiedererkennen MBu. 3, 16266. NĀJAS. 3, 73. 76. 79. ÇĀÑP. 53. 83. ँरत्न RAGH. 12, 64. KULL. zu M. 3, 5. — 2) (प्रति + अभि) Wiedererkennungszeichen, Gegenerkennungszeichen (welches ein Bote als Beweis, dass er seine Botschaft richtig ausgeführt hat, vorzeigt) R. 1, 1, 72 (77 GORR.).

प्रत्यभिनिन्दन् (von नन्द with प्रत्यभि) adj. mit Dank empfangend: अ-नुग्रह° RAGH. 14, 79.

प्रत्यभिभाषिन् (von भाष् with प्रत्यभि) adj. sprechend zu (acc.) R. 3, 73, 18.

प्रत्यभिमर्श (von मर्ष् mit प्रत्यभि) m. das Bestreichen, Berühren (mit der Hand) AIR. BR. 7, 33.

प्रत्यभिमर्शन (wie eben) n. dass. LĀTJ. 2, 5, 16.

प्रत्यभिमेधन (von मेथ् mit प्रत्यभि) n. höhnische Antwort ÇĀÑKH. Ça. 16, 5, 16.

प्रत्यभियोग (von युज् mit प्रत्यभि) m. Gegenklage JĀĠN. 2, 10.

प्रत्यभिवाद (von वद् mit प्रत्यभि) m. die Erwiderung eines Grusses P. 8, 2, 83.

प्रत्यभिवादक (vom caus. von वद् mit प्रत्यभि) adj. Jmdes Begrüssung erwidern KULL. zu M. 2, 127.

प्रत्यभिवादन (wie eben) n. die Erwiderung eines Grusses P. 8, 2, 83. VĀRTI. KULL. zu M. 2, 122. 125. हासमात्रं च तैस्तस्य कृतं प्रत्यभिवादनम् KATHĀS. 7, 46. यो न वेत्यभिवादस्य विप्रः प्रत्यभिवादनम् M. 2, 126.

प्रत्यभिवादयितृ (wie eben) nom. ag. der einen Gruss erwidert KULL. zu M. 2, 125.

प्रत्यभिस्कन्दन (von स्कन्द mit प्रत्यभि) n. Gegenbeschuldigung MṚ.